

Barbora
Belanská

S. ex



MARENČIN PT



S.EX

© Barbora Belanská, 2020
© Marenčin PT, spol. s r. o., Bratislava, 2020
Jelenia 6, 811 05 Bratislava
marenčin@marenčin.sk www.marenčin.sk
Cover © Marenčin Media, 2020
Cover illustration © Nataša Apfelová
Illustrations © Nataša Apfelová, 2020
Design © Marta Blehová, 2020
844. publikácia, 1. vydanie

ISBN 978-80-569-0661-3 (viaz.)
ISBN 978-80-569-0662-0 (ePDF)
ISBN 978-80-569-0663-7 (ePub)

Barbora Belanská

S.EX

MARENČINPT



Láska z baru

Mesto blikalo ako o život. Ruch, vône a hudba z barov namiešali pôsobivý letný koktejl. Každá bunka jej tela oživala a pýtala sa tancovať. Možno to bolo vínom a možno len jej južanským temperamentom. Zdrapila kamošku za lakeť a vtiahla ju do karaoke baru. Nenávidela spev, ale milovala zábavu. Pozorovať, ako tí ľudia nevedia spievať a myslia si, že vyhrali Superstar. Ako alkohol rozväzuje jazyk a aj tí najzarytejší introverti odrazu pustia svojho draka z väzenia. Ako ženy, ktoré chcú upútať za každú cenu pozornosť, strašne prestrelia a strápňujú sa. Toto zbožňovala. Odhalené duše, zahodené egá, narušené morálne zásady. Alkohol má moc s tým všetkým čarovať. Na druhý deň len málokto neľutuje, že sa tak opustil.

V ten večer jej bolo nezvyčajne veselo. Dostala v práci extra odmeny, ktoré boli jej jedinou motiváciou ešte trochu vydržať v tej fabrike na ľudí a rozhodla sa, že svoju nezlomnú pevnú vôľu oslávi vo veľkom štýle. Drahá večera, drahé drinky, povymetané štyri nóbl bary. Oslavovala život s najlepšou kamarátkou, ktorej sa v práci tiež mimoriadne pošťastilo. Silná dvojka.

Raz sa im však podarila aj trojka, to však patrí do celkom iného príbehu. Po polnoci z dier vychádzali zombíci. Lepili sa na nich pochybní týpci, na ktorých nemali najmenšiu náladu. Samé trosky alebo namyslení frajeri, čo sa hrali na bossov. Rehotali sa a s vervou vleteli do karaoke baru. Práve tam akási na mol opitá bloncka spievala Dancing Queen, keď sa jej zrazu podlomili kolená a s noblesou zrachotila na zem.

„Yes! Práve včas!“ zvierkla od šťastia a zamierila si objednať si mojito.

Sotva sa však stihla nadýchnuť, do jej alkoholového dychu vošiel drzý chlap.

„Dámy, smiem vás pozvať?“ zaškeril sa od ucha k uchu. Pozornosť venoval najmä jej, ale bol natoľko vychovaný džentlmen, že sa snažil byť veľmi zdvorilý k obom. Nebol zlý, ani vtieravý, ibaže ona bola pripitá, a tak mu nevenovala patričnú pozornosť. Bol však výnimočne fajn, z celého večera jediná svetlá výnimka.

„Jasneeeeeee,“ odpovedala rozšafne, hoci inokedy by rázne odmietla. Nevnucoval sa, ale nemala v ten večer na vykecávačky s chlapmi náladu. Chcela si len užiť život. Ale ten chlap sa jej zdal milý a po toľkých nápojoch jej pripomínal herca, na ktorého meno si nevedela spomenúť. Úplne jej stačilo, že stojí vedľa nej a je na ňu milý.

„Kokos, vyzeráš ako ten, vieš kto, taký herec, čo furt hral len striptérov,“ snažila sa rozpamätať. Snažil sa uhádnuť a schválne triafal vedľa, aby ju pobavil. Humor bol to, čo na ňu zaberalo. Medzitým si všimla, že kamoška prebrala mikrofón a vtedy začala párty, o ktorej barman pri záverečnej vyhlásil, že takú ešte neza-

žil. Ako sa Iveta chopila mikrofónu, už sa ho nepustila. Dokonca hrozila aj bitka, ale ona sa presadila ako tvrdý, asertívny typ baby, ktorej sa chlapi skôr či neskôr začnú báť. Bola vlastne taký polochlap, ale neznášala to o sebe počúvať. Predala by aj kávu tak presvedčivo, že by každý bez pochyb okamžite uveril, že iba samostatne a dôkladne zabalené každé jedno zrnko si uchová osobitú arómu a chuť, akú nikto nezažil. Práve v tom bola skvelá, presadila sa v každom jednom odbore, aj tam, kde v živote nerobila, bola pani každej situácie. Predávala takmer všetko. Od predavačky luxusnej módnjej značky, cez predajcu Coca-Coly až po regionálnu manažérku predajcov nábytku talianskej značky. Ako jediná Slovenka zvíťazila na Medzinárodnom maratónne mieru v Košiciach s výsledným rekordným časom, ktorý žiadna žena zatiaľ neprekonalá. Zobrala si hypotéku na dom v čase krízy a do piatich rokov ju splatila, lebo v nábytkárskej firme predala klientom aj kľučku od záchodových dverí. Svoje obchodnícke zručnosti naučila aj kolegov a podriadených, ale tí nedosiahli ani zďaleka taký obrat za rok ako ona sama za to isté obdobie. A tak sa rozhodla predávať Mercedesy a išlo jej to skvele. Predala všetky skladové zásoby, len čo prišli a importér bol z nej celý zúfalý. Museli ju povýšiť, pretože preskákala všetkých mužských kolegov, ktorí ju prestali mať radi a prestali s ňou chodiť trénovať. Všetkých totiž suverénne a neustále predbiehala, hoci išla zo solidarity k im obrovským egám zakaždým iba na 80%.

V ten večer oslavovala rok na mieste obchodnej riaditeľky a darilo sa jej v tom dobre. Jediná sféra, v ktorej nebola priveľmi úspešná, boli muži. Akosi ich tento aspekt nepriťahoval. Bola

dominantná a nechcela sa nechať obľetovať. Dobývanie jej nič nehovorilo a skoro vždy im jasne dala najavo, že nenávidí romantiku. Zmierila sa s tým, že kormidlo bude v živote držať ona a komu sa nepáči, von z paluby! Dobré sa s ňou žúrovalo, lebo keď Iveta zmizla, nikdy sa nestratila, nič si nikde nezabudla, ani sa nezranila. Mohla sa spoľahnúť, že príde domov v poriadku a dokonca jej bude na druhý deň skladať kompletnú mozaiku preflámovaného večera.

Ako ju s úsmevom pozorovala, nevšimla si, že sa dotýka muža, ktorý jej platil mojité jedno za druhým. Dalo sa povedať, že sa o seba opierali ako dôverní známi. Bolo jej príjemne. Vôbec netušila, ako sa volá, bolo jej trápne opýtať sa na to znova, keďže sa jej predstavil, no ona to v tej sekunde zabudla. Cítila sa s ním príjemne, akoby ho poznala už roky. Kliše ako delo, pomyslela si, pretože práve v tej chvíli povedal on to isté. Zasmiali sa. Vedeli, že to je dobre použitá namotávk a že na drvivú väčšinu báb zaberá. Každá chce byť predsa osudová, každá chce mužovi zmeniť život alebo aspoň rozmlátiť srdce na padrť. Tak veľmi, aby na ňu nikdy nezabudol, keby došlo k druhému z uvedených variantov. Tento vysoký, vtipný drzák mal šibalské hnedé oči, mäkký pohľad a úsmev ako Tatum, konečne si spomenula na meno herca. Možno to ani nebude dôležité, pomyslela si. Čo po tom, ako sa volá. Chcela si vyskúšať bozkávať sa s ním niekde v súkromí. Bar už aj tak onedlho končil. Iveta sa kamsi odpratala a oni sa vykotúľali von. Vrabce štekotali a oznamovali, že už je nad ránom. Čosi jej hovorilo, že aj keď si ho zoberie domov, nemá sa čoho báť.

„Ha-ha, láska z baru, to isto!“ smiala sa mu v taxíku, keď ju stále zabával.

„Sa smeješ, ale ja som sa vážne zaľúbil,“ hovoril s úsmevom a stískal jej pritom ľavú ruku.

„Je to milé, ale nemusíš to robiť,“ odpovedala a zapozerala sa von oknom. Obiehala ich prvá ranná električka. Na chvíľku zatvorila oči a chcela si predstaviť, že za ruku drží nie náhodnú, ale úplne dôvernú známosť. Že ide domov s mužom, do ktorého sa zamilovala na prvý pohľad v bare. Na najmenej vhodnom mieste, kam láska vstupovala iba so zámerom jednorazového zážitku. Predstavovala si, že ak sa prestane pozeráť do okna a otočí tvár naspäť k nemu, bude tam ten, ktorého si vysnívala. Ktorého hľadala v baroch, na prednáškach, v práci a cudzích posteliach. Nešlo jej to. Vizualizácia nefungovala. Zosmutnela.

„Niekde medzi nohavičkami a podprsenkou zabudneš, čo je to láska,“ podpichla ho tesne pred poslednou odbočkou, keď otočila hlavu k jeho tvári. Ruku jej však ani tak nepustil a zatiaľ sa ani raz nepokúsil o žiadne intímne dotyky, bozky ani sprosté narážky. Bol pokojný a stále sa pekne usmieval. Snažila sa ho predsa len niečím odradiť, tak nakoniec ešte dodala:

„Jáj, no a okrem toho som strašná mrcha, žiaden chlap so mnou nikdy nebol šťastný.“

„Nevadí mi to,“ odpovedal s pokojom Angličana počas toho, ako platil taxikárovi za cestu.

Nervózne prešľapovala pod bránou domu, v ktorom mala prenajatý malý jednoizbový byt s výhľadom do lesa. Bol síce od ruky, ale za pocit byť o dve minúty v lese cestovať denne

polhodinu električkou rozhodne stál. Už však chcela sedieť na balkóne a zapáliť si cigu pred spaním. Trochu ju vyrušovalo, že muž z baru bol taký neoblomný.

Taxík odfrčal a oni tam zostali nehybne stáť v priestore. Úzka jednosmerka bola v to sobotné ráno úplne vyľudnená. Nadľahčená nálada sa vytratila a ona začala uvažovať nad rýchlym útekem.

„Mrzí ma, že si išiel až sem, ale hore ťa nezoberiem,“ začala sa ospravedlňovať.

„Milica, aj mne je to čudné, aj ja cítim, že si máme niečo dať. Neviem, či sex, bozk, kávu alebo príučku. Ale neodháňaj ma. Môže nám byť fajn. Je mi dobre už teraz,“ odpovedal a ona mu na sekundu uverila.

Naklonila sa k nemu, dala mu pusku na čelo a odkráčala bez slova k bráne. Už to chcela mať za sebou, bola to obrovská chyba. Načo si len komplikovala život úvahami o láske? Mal to byť super žúr, mojito, zábava. Načo ho len stretla a zaľúbila sa do predstavy?

Uvarila si mäťový čaj, šupla si rýchlu sprchu a bez duše odkráčala na balkón. Už bol takmer deň. Na balkóne si spravila pohodlie, vyložila si nohy na zábradlie a načúvala, ako žije ich tichý dvor. Ľudia mali doň pootvárané okná, noc bola skutočne horúca. Začula, ako sa prebudilo u susedov bábätko, aj to, ako si niekto lenivo vypiskoval za kuchynskou záclonou. Začalo sa jej driemať a svedomie na moment umlčala.

Zobudila sa o štvrtej poobede na to, že jej ktosi vrtal takmer nad hlavou. Nervózne sa prechádzala po byte, až napokon

usúdila, že bude najlepšie vystreliť k jazeru do tieňa. Keď balila z balkóna cigy a zapaľovač, padol jej pohľad na lavičku v ich dvore. Žlté tričko. Panebože. To nemôže byť pravda! pomyslela si. Rýchlo sa pozbierala a vyletela von. Pristúpila bližšie k lavičke. Čupla si, aby sa ubezpečila, že neodpadne, keď na ňu znenazdajky vyskočí alebo prehovorí.

Jemne ho potľapkala po ramene a ruku na ňom nechala položenú. Nereagoval. Stále hlasno odľukoval. Mal súmernejšiu tvár ako v noci a na Tatuma sa rozhodne nepodobal. To vysvetľovalo, aké sú ženy pre mužov krásne a muži pre ženy vtipní vzhľadom na pribúdajúce promile v krvi.

Na tretí pokus sa prebral. Zľakla sa, ruku rýchlo odtiahla, akoby ju pri niečom pristihol.

„Bez mejkapu si ešte krajšia,“ povedal a nasucho prehltol.

„Pod. Spravím ti kávu,“ podala mu ľavú ruku, ktorú tak usilovne stláčal v taxíku a ťahala ho so sebou do bytu.

